

N á v r h

ZÁKON

ze dne 2020,

kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Změna zákona o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu

Čl. I

1. v § 4 odst. 1 zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění zákona č. 101/2004 Sb., zákona č. 129/2006 Sb., zákona č. 162/2013 Sb., zákona č. 226/2017 Sb. a zákona č. 49/2019 Sb., se za slova „12. březen - Den přístupu České republiky k Severoatlantické smlouvě (NATO)“ vkládají slova:

„15. březen – Den památky obětí okupace českých zemí nacistickým Německem“

2. v § 4 odst. 1 zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění zákona č. 101/2004 Sb., zákona č. 129/2006 Sb., zákona č. 162/2013 Sb., zákona č. 226/2017 Sb. a zákona č. 49/2019 Sb., se slova

„18. červen - Den hrdinů druhého odboje“

nahrazují slovy

„18. červen – Den hrdinů odboje proti okupaci českých zemí nacistickým Německem“

Čl. II

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2021.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

A. Obecná část

1. Zhodnocení platného právního stavu

Navrhuje se zavést jako významný den 15. březen – Den památky obětí okupace českých zemí nacistickým Německem.

Současný kalendář obsahuje 15 významných dnů, které jsou upraveny v § 4 odst. 1 zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů.

2. Odůvodnění hlavních principů a nezbytnosti navrhované právní úpravy

15. březen roku 1939 je počátkem nejtragičtější etapy moderních českých dějin. Český stát toho dne přišel o zbytky jakékoli státní suverenity, přičemž následovala jeho přímá německá vojenská okupace a zejména šestileté období plošného a cíleného nacistického teroru a vyvražďování občanů České republiky, které mělo i jednoznačně genocidní rysy a genocidní charakter.

Podle posledních výstupů a výsledků bádání historiků Vojenského ústředního archívu v Praze činí počet obětí německého nacismu zhruba 343 tisíc osob v rámci celého někdejšího československého státu..^[1]Do tohoto počtu však nejsou zahrnuti lidé, kteří zemřeli po druhé světové válce na následky týrání, perzekucí, na následky věznění v koncentračních táborech a ve věznicích, na následky tzv. totálního nasazení apod.

Počet obětí nacistické perzekuce v českých zemích pak činí minimálně zhruba 122 tisíc obyvatel.

Za dobu existence nacistického protektorátu bylo v naší zemi popraveno minimálně 8200 lidí, na 70 tisíc českých Židů zemřelo v koncentračních a vyhlazovacích táborech, dalších 3400 osob zemřelo při nuceném nasazení na práce v tehdejší Německu. Oběťmi nacistického teroru se staly i celé vesnice, z těch nejznámějších Lidice a Ležáky.

A nanejvýš nutné je zdůraznit, že jen v domácím odboji zahynulo sto tisíc Čechů.

Proto by být 15. březen jednoznačně připomínán /nejen) jako památka těchto obětí. Tím spíše, že zákon o státních svátcích již, a je to tak správné, zahrnuje mezi české významné dny 27. červen jako Den památky obětí komunistického režimu a 21. srpen coby Památný den obětí invaze a následné okupace vojsky Varšavské smlouvy.

V tomto kontextu by v předmětném zákoně, i vzhledem k úctě k historické pravdě - a hlavně s ohledem na úctu k obětem německé nacistické okupace a pozůstalým po nich - měl zcela jistě tento den, 15. březen, figurovat.

Dalším důvodem pro navrhovanou změnu je pak stále postupující a nepřipustná snaha o prepisování dějin, zejména pak snaha o relativizaci viny za druhou světovou válku, snaha o relativizaci škod napáchaných německými nacisty na české zemi a českých lidech. Ruku v ruce s tím probíhá jakási podivná a nepřijatelná kampaň snažící se nás, a zejména naši mladou generaci přesvědčit o tom, že německá okupace českých zemí byla jen jakousi jednou z dějinných epizod, která náš stát postihla a která v podstatě nebyla ničím výjimečná. Občas bývá v této souvislosti zmiňováno údajné masové „čecháckovství“, údajná plošná česká kolaborace s nacismem a okupací – a přitom pravda je jiná, v podstatě opačná.

České země byly jediným nacisty okupovaným státem v Evropě, který nacistické moci nedodal vlastní prapor SS. A hlavně, čeští občané, vojáci civilisté, prokázali tvář v tvář nacistické okupaci a moci mimořádné hrdinství a odvalu, v zahraničí na válečných frontách, v různých protinacistických armádách i v domácím odboji, kde byla situace zdaleka nejtěžší.

A toto je i důvodem pro druhou námi navrhovanou změnu, kterou je přejmenování významného dne 18. června ze současného „Den hrdinů druhého odboje“ na „Den hrdinů odboje proti nacistické okupaci českých zemí“. Pojem druhý odboj je neurčitý, neadresný, neutrální - a také ve všeobecném povědomí málo známý, zejména opět ve vztahu k nejmladší generaci. Nelze ani o žádné oficiální a kodifikované označení.

A i zde platí argument o bezprecedentním nepoměru tohoto, protinacistického domácího, odboje, ve vztahu k odboji tzv. prvnímu a třetímu – tento protinacistický odboj byl zásadně rozsáhlejší, silnější i početnější jak z hlediska jeho intenzity, počtu jeho aktérů a jeho obětí - a také vzhledem charakteru nepřítele, kterému čelil.

3. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet, na rozpočty krajů a obcí (ostatní veřejné rozpočty)

Navržená právní úprava nemá žádný hospodářský ani finanční dopad na státní rozpočet, na rozpočty krajů, obcí ani na ostatní veřejné rozpočty.

4. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky a s mezinárodními smlouvami podle čl. 10 Ústavy, slučitelnost s právem Evropské unie

Navrhovaná právní úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky, s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, jakožto i s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva. Navrhované úpravy nejsou v rozporu s právem a právními akty Evropské unie.

5. Předpokládané sociální dopady, dopady na rovnost mužů a žen a dopady na životní prostředí

Navrhovaná právní úprava nebude mít žádné sociální dopady ani dopady na rovné postavení mužů a žen a rovněž nepředpokládá žádné dopady na životní prostředí.

6. Předpokládané dopady ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Navrhovaná právní úprava nemá žádné dopady ve vztazích k ochraně soukromí či osobních údajů a žádným způsobem nemění dosavadní praxi v oblasti ochrany soukromí či osobních údajů.

B. Zvláštní část

K článku I

Navrhuje se:

v § 4 odst. 1 zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů

- 1. doplnit významný den, a to 15. březen – Den památky obětí okupace českých zemí nacistickým Německem**
- 2. nahradit slova „18. červen - Den hrdinů druhého odboje“ slovy „18. červen – Den hrdinů odboje proti okupaci českých zemí nacistickým Německem“**

Věcné důvody navržených úprav jsou podrobně uvedeny v obecné části důvodové zprávy.

K článku II

Navrhuje se účinnosti dnem 1. ledna 2021.

V Praze dne 21. 1. 2020

Předkladatelé:

Mgr. Jiří Kobza, v. r.

Tomio Okamura v. r.

Ing. Radim Fiala v. r.

Radek Rozvoral v. r.

Ing. Radovan Vích v. r.

Ing. Jaroslav Holík v. r.

Karla Maříková v. r.

Monika Jarošová v. r.

Tereza Hyťhová v. r.

Miloslav Rozner v. r.

Jiří Kohoutek v. r.

Radek Koten v. r.

Zdeněk Podal v. r.

PhDr. Ing. Mgr. Jan Hrnčíř, MBA, LL.M. v. r.

Lubomír Španěl v. r.

Bc. Lucie Šafránková v. r.

Ing. Pavel Jelínek, Ph.D. v. r.

MUDr. Jaroslav Dvořák v. r.

